

Forslag

til

Lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 15. december 1961.*)

§ 1.

I lov om afgift af spiritus, vin og øl, jfr. lovbekendtgørelse nr. 194 af 3. juli 1956, som ændret ved lov nr. 162 af 14. juni 1957, lov nr. 2 af 28. januar 1959, lov nr. 41 af 18. februar 1960, lov nr. 47 af 1. marts 1961 og lov nr. 319 af 8. november 1961, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, affattes således:

„Af her til landet indført spiritus svares ved indførslen en afgift på 27 kr. for hver liter af 100 pct. styrke. For likør, punch, bitter og gin forhøjes afgiften med et udligningstillæg på 3 pct. Finansministeren fastsætter, hvilke varer der omfattes af betegnelsen spiritus, og træffer i tvivlstilfælde bestemmelse om, hvorvidt der skal svares udligningstillæg af en indført vare.“

2. § 2, stk. 3, affattes således:

„Finansministeren kan bestemme, at der af nedennævnte varer — såvel her i landet fremstillede som indførte — skal svares afgift til statskassen med 27 kr. pr. liter:

1. Andre alkoholer end sprit.
2. Etheralkoholer, for så vidt varerne er anvendelige til fremstilling af drikkevarer, levnedsmidler o. lign.“

3. § 3, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Finansministeriet er bemyndiget til under forudsætning af, at fornøden kontrol kan føres, at tilstå afgiftsfritagelse, respektive afgiftsgodtgørelse, for varer, der anvendes:

1. Til tekniske, videnskabelige, medicinske og lignende formål på betingelse af, at varerne, forinden de anvendes, gøres uegnet til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer, levnedsmidler o. lign. I særlige tilfælde, hvor det godtgøres, at der til det pågældende formål kun kan anvendes udenaturerede varer, kan der dog tilstås afgiftsfritagelse, respektive afgiftsgodtgørelse, for sådanne.

2. Til fremstilling af tobaksvarer samt af chokolade- og sukkervarer, der er omsætningsafgiftspligtige efter gældende afgiftslov.“

4. § 7 affattes således:

„Ved udførsel af afgiftspligtige varer samt af varer, til hvis fremstilling er anvendt sådanne, kan der tilstås fritagelse, respektive godtgørelse, for afgift, også under hensyntagen til det ved fremstillingen skete svind. Finansministeriet fastsætter de nærmere regler for opnåelse af afgiftsfritagelse, respektive afgiftsgodtgørelse, og kan herunder fastsætte, at udførslen skal ske i nærmere foreskrevne mindstemængder.“

5. § 10 affattes således:

„Af indførte blandinger, henhørende under toldtariffens pos. 33.04, med indhold af spiritus og/eller alkoholer eller etheralkoholer, der i henhold til § 2, stk. 3, er inddraget under afgiften, svares — for så vidt varerne er anvendelige til fremstilling af drikkevarer, levnedsmidler o. lign. — afgift som nedenfor anført:

Finansmin. j. nr. B. 2487-1961.

*) Se FT: 1148, 1234, 1747, 1918; A. 369; B. 51, 165. Lov nr. 365 af 20. dec. 1961.